

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštno vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 60 kr., za četrt leta 80 kr. — Naročnina se pošilja upravištvu v tiskarni sv. Cirila, koronške ulice, št. 5. — Doležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebnih naročil.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novaku na velikem trgu po 5 kr.

Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za osnuttla se plačuje od navadne vrstice: če se natisne enkrat 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Vabilo k naročbi.

S 1. dnem meseca oktobra začne „Sl. Gosp.“ četrto ali zadnje četrtletje. Komur je toraj s tem dnevom potekla naročnina, prosimo ga uljudno, da obnovi v pravem času svojo naročbo. Do konca t. l. stane še „Sl. Gosp.“ 80 kr.

Naročnina pošlje se najlaglje s poštno nakaznico upravištvu „Sl. Gosp.“ v tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Upravištvo.

Lov na slovenske otroke.

Nekdaj so pogostoma divjali ljuti Turki po naši slovenski zemlji. Ropali in požigali so vse, do cesar so le mogli priti. Nedolžne otročiče so polovili in jih odpeljali s seboj. V turški veri so jih vzgojili in iz njih napravili najbesnejše vojake, janičarje, ki so bili mnogo hujsi sovražniki kristjanov, kakor pravi Turki. Skoro ravno tisto delajo Madžaroni. Znano je namreč in tudi dokazano, da se madžarski narod pomnožuje v manjši meri, kakor drugi narodi. Nekateri učenjaki so že celo izračunili, kedaj bode izumrlo madžarsko pleme. Madžari pa se te smrti grozno bojijo in zato pa zdaj jemljejo ubogim Slovakom otroke ter jih pošiljajo v čisto madžarske kraje, kjer iz njih vzrejajo najbujše sovražnike njih materinskega jezika.

Nekaj podobnega se godi tudi že v Ljutomeru. Tamošnji „veliki Nemci“ in nemčurji so si ustanovili dve društvi „Südmark“ in nemški „šulverein“. To sta dva gladna in zelo nevarna volka v ovčji obleki. Pravi in resnični namen teh dveh društev je vničiti in zatreti slovenski rod. Društvo „Südmark“ je obrnjeno proti posestnikom. Z denarjem, katerega dobiva deloma tudi iz Pražovskega, hoče nas po zvitem načinu pregnati z naše zemlje in napraviti iz nas gospodarjev hlapce in njihove sužnje. Sto in sto let živi in trudi se že naš slovenski narod na totih tleh. Naši predočetje so napravili s krvavimi žujji iz nekdanjih lesov

in šum rodovitno zemljo. Zdaj pa zdaj so pridivjali semkaj sovražniki, da bi si podjarmili in prisvojili naše dežele. Slovenski narod pa je zmirom stal, kakor en sam mož in branil s svojim životom drago domovino in vzvišeno vladarsko hišo habsburško. Po dolgem trudu smo si vendar enkrat postavili prijazno hišico, nemčurstvo in prajzovski judeževi denarji pa nas hočejo iz nje iztirati! Pregnati nas hočejo z židovskim denarjem z naše zemlje, katero je rodovitno napravila slovenska roka in katero smo podedovali po božji in cesarski postavi od svojih očetov! Kje si, večna pravica, da pustiš tako delo?

Društvo nemški „šulverein“ je obrnjeno proti našim slovenskim otročičem. Napraviti hoče šulvereinsko šolo. Nemci sicer pravijo, da bo tota šola samo za njihovo deco. Dobro, mi jim jo iz srca privoščimo, čeravno je pred kratkim pošten Nемеc sam pripoznal, da je v Ljutomeru toliko pravih Nemcev, da bi jih lahko v enem samem vozu z dvema kobilama odpeljal. Kateri pa ima bistre oči, tisti dobro vidi, da šulvereinu čisto nič ni za nemško deco. Kakor nekdanj divji Turki in zdaj Madžaroni, tako tudi delajo naši pragermani in nemčurji. V našem prijaznem Ljutomerskem trgu so začeli toti hujskači divji lov na slovensko deco. Kakor Herodeževi hlapci, ki so iskali sveto Dete, tako hodijo tudi nemčurji od hiše do hiše ter izvablajo materam nedolžne otročiče iz rok s sladkimi, židovsko-lažljivimi besedami. Celó po okoliških vaséh so se potikali potuhnjeno, kakor gladne hijene. Pripoveduje se nam, da so celo nekaterim starišem obečevali denarja, pijače in drugih reči, ako bodo dali vpisati svoje dete v šulvereinsko šolo. Ali se bojite, kakor Madžari, da bi izumrl vaš zarod? Čemu sicer lovite in kupujete našo slovensko deco?

Slovenski očetje in matere, poslušajte, kako društvo je nemški „šulverein“. Vsaki izmed nas vé, da poprejšnji okr. glavar baron Mac Nevin brž ni bil prijatelj nam Slovincem v

nobenem oziru. Pripoveduje se nam, da so hoteli nemčurji že takrat ustanoviti „šulverein“ in šulvereinsko šolo. Baron Mac Nevin pa je bil zoper to in jim je bil odločno rekel: Nemškega „šulvereina“ ni treba v našem trgu, to je prajzovsko društvo. Saj tega tudi noben nemčur ne more tajiti, da dobiva to društvo v resnici obilo denarja iz Prajzovskega. S temi prajzovskimi penazi pridobivajo in kupujejo si Judaže Iškarijote, kakor živino.

Namen šulvereinske šole je ta, da bi naši slovenski otročiči pozabili svoj materinski jezik, da bi začeli zaničevati in zasramovati vse, kar je slovenskega. Ne samo to. Šulvereinske šole so brezverske šole. Njihovi učitelji so zagrizeni sovražniki vsega, kar je pošteno-krščanskega. Očetje in matere, vprašam vas, kaj če postati iz otroka, ako bo že v mladosti začel zaničevati sveto krščansko vero in božje postavé? Človek brez vere je hujši od stekle živine. Starši, ki so svojega otroka dali vpisati v šulvereinsko šolo, prodali so ga, kakor Judaž Iškarijot svojega učenika Jezusa Kristusa. Gorjé očetu, gorjé materi, ki sta namenjena zrediti svojega otroka za brezverneža! Prav se jima bo zgodilo in pravično bode jima plačilo, ako bo jih enkrat njihov lastni otrok na grobu preklinjal — po nemškem, ne pa, da bi za njih molil in prosil — po slovenskem.

Kar vas je slovenskih rodoljubov in rodoljubkinj, vsi na noge, vsi na delo! Nemški „šulverein“ je požrešna pijavica, ki je žejna samo slovenske krvi. Sosed deluj pri sosedu, znanec pri znancu, botra pri botri, prijateljica pri prijateljici, da rešimo naših nedolžnih otročičev iz nemčurskega žrela! Očetje in matere, usmilite se svoje lastne krvi, ne bodite Judaži Iškarijoti svoje dečice!

—e.

Peti občni zbor društva „Kmetovalec“.

Bodi mi dovoljeno opisati peti občni zbor društva „Kmetovalec“ v Gotovljah. Ni še dolgo, kar se je v naši občini ustanovilo prekoristno kmetijsko društvo z imenom „Kmetovalec“. Da pa je naše mlado, komaj leto staro društvo potrebno, koristno, z eno besedo dobro, kaže nam občno zanimanje našega kmetijskega, kakor olikanejšega ljudstva za njegovo delovanje; kajti pri občnih zborovih, katerih sklicuje društveni odbor vsako leto najmanj štiri, vidimo v svoje veliko veselje čem dalje, večje število domačih, kakor tudi tujih gostov. Tako je bilo tudi pri V. občnem zboru, katerega je društveni odbor za dne 8. septembra t. l. ob 3. uri popoldne sklical v gostilno g. Ivan Kopriva.

In res, da smem trditi, zbralo se nas je ta dan zopet nad dve sto. Počastili so nas z dohodom mnogi blagi gostje, došlo je veliko odličnih gg. Celjanov in Žalčanov, Grižanov

in Pireščanov, Ložničanov in Vrbenčanov in drugi iz bližnjih vasi; počastil nas je s pohodom visokorodni g. baron Ed. Gutschreiber s svojo blagorodno gospo; večina zbrala se pa je domačih, za dobro vnetih vaščanov. Ker je bil izvanredno lep dan, pripravil nam je g. Kopriva zunaj na prostornem dvoru veliki, lepo postavljeni šotor, katerega so nekatera vaška dekleta okusno z venci in cveticami nakitila. Pred vhomom stale so z venci ovite maje z zastavami, med njimi pa se je v cveticah zibal pozdrav: „dobro došli!“ Raz strehe pa so mogočno plapolale avstrijske in slovenske zastave. Društveni predsednik, Ant. Pad. Goršek s kratkim nagovorom in pozdravom otvori zborovanje. Kmalu potem gosp. Jelovšek, okrajni živinozdravnik, izvrstno in prepričevalno govori o živinoreji. Žal, da Vam, dragi bralci, njegovega govora ne morem zapisati, kajti moj pomež je prereditelj za to, da bi si toliko obširen govor zapomnil; le škoda, da ni govora hitro kdo zapisoval in bi se lahko v občno korist tukaj posebej objavil.

Društveni tajnik poročal nam je dalje o društvenem delovanju. Udov štelu je društvo pred zborovanjem 87, dohodkov imelo je 128 fl. 73 kr., stroškov 113 fl. 34 kr., preostane gotovine 15 fl. 93 kr. Zraven ima tudi še v „Društvenem domu“ nad 120 knjig in časnikov, škropilnico in nov nasad dveletnih divjakov v „društvenem vrtu“, kateri so zdaj že okolirani. Okoliranje se nam je pod vodstvom gospoda A. Petriček, kolikor se da že zdaj videti, prav dobro izšlo. Po društvenem poročilu nastopi naš „kmetijski pesnik“ in nam sam svojo najnovejšo pesem deklamuje, s katero prav lepo stare in mlade za društvo vnema in k pristopu vspodbuja. Sledilo mu je ploskanje in splošnja veselost. Vpisalo se je za tem precej novih udov, letnine pa se je tudi nabralo in tako bode odboru mogoče toliko potrebno travniško brano kupiti, katero si bodo udje društva „Kmetovalec“ izposojevali.

Po vpisovanju udov izvolil se je jednoglasno sledeči novi odbor: g. Ant. Pad. Goršek, predsednikom, g. Ant. Cilenšek, predsednikovim namestnikom, g. Davorin Antloga, tajnikom, g. Franc Baš ml., blagajnikom, g. Blaž Brinovec in g. Mihael Zagode, odbornikoma. Vsi vneti za napredek umnega kmetijstva. Živel! Zdaj pa je nastopil prvič domači mešani zbor. Zapel je prav milodoneče 1. S. Gregorčičevo, od dr. Ipavica vglášeno krasno pesem „Nazaj v planinski raj“. 2. Fr. Sr. Vilharjevo „Večerna“. 3. Dr. Jenkotovo „Tiha luna“. Vmes pa je pel, lepo se vrsteč, tudi domači četverspev (Quartet) krasne slovenske pesmi. Tukaj se je pokazalo zopet, kaj vse se lahko z nevtrudljivostjo stori, ker domačini in tujci bili so osupnjeni slišavši na deželi iz kmečkih gri